ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ସାତ୍

ସାତଜଣ ରାଜାମାନେ

Jeff Pippenger
2023-12-02

ସାତ ଗର୍ଜନ ୧୭୯୮ ର ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଇତିହାସକୁ ଯୁଦାର ରାଜ୍ୟର ଶେଷ ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ୬୭୭ BC ରେ ମନଶ୍ଶୀରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୫୮୬ BC ରେ ସିଦକିୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ।

ପବିତ୍ର ସଂଶୋଧନ ରେଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣର ଏକ ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା କୌଣସି ବିଷୟ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ। 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସଶକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନ ସ୍ଥାନକୁ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା।

> "1840–44 ମସିହାର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେବଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ମହିମାମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା।" The Great Controversy, 611.

ସେହି ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କରି ଗୋଟିଏ ପାଦ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଦ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ରଖିଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହାକୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରିସରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

> "ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଓ ଭୂମି ଉପରେ ଅନ୍ୟ ପାଦ ରଖିଥିବା ଦୂତଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନ, ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣାର ବିସ୍ତୃତ ପରିସରକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହା ବିଶାଳ ଜଳରାଶିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ, ଘୋଷିତ ହେବ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶର ଘୋଷଣା ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଆଦେଶ ଥିଲା।

> ପରସ୍ୟର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ଯିରିମିୟଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା କହିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରସ୍ୟର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କଲେ; ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରି କହିଲେ, "ପରସ୍ୟର ରାଜା କୋରେଶ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯିହୁଦାରେ ଥିବା ଯିରୂଶାଲେମରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି? ତାହାର ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ସହିତ ରହନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ଯିହୁଦାରେ ଥିବା ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, ଓ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଥିବା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ; ସେହି ପରମେଶ୍ୱର। ଆଉ ଯେ କେହି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବାସୀ ଭାବେ ବାସ କରୁଛି ଓ ସେଠାରେ ରହିଯାଏ, ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ରୂପା, ସୁନା, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପଶୁଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଏହାଛଡ଼ା ଯିରୂଶାଲେମରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ପାଇଁ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାଦାନ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ।" ତେବେ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କ ପିତୃଗୃହମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ, ଯାଜକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ, ଯିରୂଶାଲେମରେ ଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ଉଠିଲେ। ଏଜ୍ରା 1:1–4.

ଯେପରି ପ୍ର ଥମ ଦୂତକୁ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ ବିଶ୍ୱ ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ମିଶନ ଷ୍ଟେ ସନକୁ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେପରି କୁରୁଷ ପ୍ର ଥମ ଆଦେଶ ଘୋଷଣା କରୁଥିବାବେଳେ ନିଜକୁ "ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ର" ରାଜା ଭାବେ ପରିଚୟ କରେ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ—ଯେହାକୁ ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ

କେହି ନୁହେଁ” ବୋଲି ପରିଚୟ କରିଛନ୍ତି—ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରତମ ଅଧ ାୟର ପରାକ୍ର ମୀ ଦୂତଙ୍କ ସହ ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀସମ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣ କରେ। ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ର ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ , ପ୍ର କାଶିତ ବାକ
ଅଠାରତମ ଅଧ ାୟର ଦୂତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ସହ ସମାନ ଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନି ତ କରିଛନ୍ତି।

> “ଯୀଶୁ ଜଣେ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅବତରଣ କରି, ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ସତର୍କ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ। ସେହି ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରୁ ବାହାରିବାବେଳେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ମହିମାମୟ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଉଥିଲା। ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା।” Early Writings, 245.

ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶକ୍ତିବର୍ଦ୍ଧନ ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଉପାଦାନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯାଇଥିଲା। ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ବାହାରିଯାଇଥିଲେ।

> ତାହା ପରେ ଯିରୁଶାଲେମ, ସମସ୍ତ ଯିହୁଦିଆ ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଚାରିପାଖର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବାହାରିଆସିଲେ; ଏବଂ ନିଜନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ବପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ମାଥିଉ 3:5, 6.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦିଶିତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମର ସ୍ଥାନ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୂଳକୁ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା। ତଥାପି ବପ୍ତିସ୍ମର ଆଚାର, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାବେଳେ ଯାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେହି ସବୁ ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଶିତ ଥିଲା।

ଯେହୋୟାକୀମ ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ପରମେଶ୍ୱର ଉଠିବେ”, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜଳରୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ, ଜଳମୟ ସମାଧିରୁ “ଉଠିବା”ର ପ୍ରତୀକ ସେହି ସଶକ୍ତିକରଣର ଏକ ଉପାଦାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା। ଏଜ୍ରାର ପ୍ରଥମ ଚାରି ପଦ୍ୟରେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଛୁ, ପାଞ୍ଚମ ପଦ୍ୟ ସେହି ଆଜ୍ଞାକୁ ଶୁଣିଥିବାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଶବ୍ଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ: “ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କର ପିତୃଗୃହମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନମାନେ, ଯାଜକମାନେ, ଓ ଲେବୀୟମାନେ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ, ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଯେହୋବାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପରକୁ ଗଲେ।” ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ସଶକ୍ତ ହେଲେ, ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ନାମ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେପରି ଏକ ଉଠିବା ଘଟେ।

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ ଯେପରି ଶକ୍ତିଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଧାରାଅନୁସାରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ତାରିଖରେ ଟ୍ୱିନ୍ ଟାୱର୍ସର ବିନାଶ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି।

> “ଏବେ କି ଏହି କଥା ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଜ୍ୱାର-ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବହି ନେଇଯିବ ବୋଲି ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି? ଏହା ମୁଁ କେବେ ମଧ୍ୟ କହିନାହିଁ। ସେଠାରେ ମୁଁ ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ତଳ ଉପରେ ତଳ ଉଠୁଥିବାକୁ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, ମୁଁ କହିଥିଲି, ‘ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ଭୟାବହ ଭାବେ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠି ଦାଣ୍ଡାଇବେ, ସେତେବେଳେ କିପରି ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ! ତାହାପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3 ର କଥାଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।’ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିଷୟର ଗୋଟିଏ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ କ’ଣ ଆସୁଛି, ସେ ବିଷୟରେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଗୋଟେ ଦିନ ସେଠାର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଘୁରାଣି ଓ ଉଲଟାଇଦେବା କ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ଭୁଇଁସାତ କରାଯିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକରୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ଜଗତରେ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ, ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ସ୍ପର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିପୁଳ ନିର୍ମାଣଗୁଡ଼ିକ ଧସି ପଡ଼ିବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ, ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହୁଁ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ର ଥମ ସନ୍ଦେ ଶର ସଶକ୍ତ ିକରଣ ସମୟରେ, ପ୍ର ଭୁ "ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଭୟାନକ ଭାବେ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପି ିତ କରିବା" ପାଇଁ "ଉଠିଲେ"। ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ନାମ ପ୍ର ଥମ ସନ୍ଦେ ଶର ସଶକ୍ତ ିକରଣର ପ୍ର ତୀକ। 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ, ପ୍ର ଭୁ ତାଙ୍କ ର ସିଂହାସନରୁ ଉଠି ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରିଲେ, ଏବଂ ଭୂମି ଓ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହେଲେ। ସାଇରସଙ୍କ ପ୍ର ଥମ ଆଦେଶରେ, ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ମାନେ ଉଠିଲେ। ଯେହୋୟାକୀମ କେବଳ ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ର ତୀକ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ସଶକ୍ତ ିକରଣକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେହୋୟାକୀମ୍ ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚମଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କର ନାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥବହନ। ସେହି ସାତଜଣ ରାଜା ଥିଲେ ମନଶ୍ଶେ, ଆମୋନ, ଯୋଶୀୟ, ଯେହୋଆହାଜ, ଯେହୋୟାକୀମ୍, ଯେହୋୟାକୀନ୍ ଏବଂ ଜେଦେକୀୟ।

ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ, ମନଶ୍ଶେ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମନଶ୍ଶେର ଅର୍ଥ "ଭୁଲାଇଦେବାକୁ କାରଣ କରିବା", ଏବଂ 1798 ମସିହାରେ ହିଁ ଟ୍ୟାରର ବେଶ୍ୟାକୁ ସତୁରି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଭୁଲିଯାଇଥାଏ। ମନଶ୍ଶେ ସବୁଠାରୁ ଅଧର୍ମୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏମିତି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ଧାରକ, ଯାହାକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ।

ଯିହୁଦାର ଶେଷ ସାତଜଣ ରାଜା 1798 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ମନଶ୍ଶି ଏହି ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଥିଲେ, ଏବଂ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ରାଜା ହିସାବରେ ସେ ଶେଷ ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ରାଜା ସିଦ୍କିୟଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ରାଜା ସିଦ୍କିୟଙ୍କୁ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଦାସତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା। ଶେଷ ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ରାଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଶେଷ ରାଜାଙ୍କୁ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯିବାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନଃଶିଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜାଙ୍କ ସେନାବଳର ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିଲେ; ସେମାନେ ମନଃଶିଙ୍କୁ କଣ୍ଟକମଧ୍ୟରେ ଧରିଲେ, ଶୃଙ୍ଖଳରେ ବାନ୍ଧିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ। ଆଉ ସେ କ୍ଳେଶରେ ଥିବା ବେଳେ, ସେ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିନୟ କଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବହୁତ ନମ୍ର ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ତାହାପରେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ବିନତି ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଯିରୂଶାଲେମରେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। ତେବେ ମନଃଶି ଜାଣିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁହିଁ ପରମେଶ୍ୱର। ୨ ବଂଶାବଳୀ ୩୩:୧୦–୧୩।

ମନଃଶ୍ଶେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଦେବତା ବୋଲି ଜାଣିଲେ, ସେହି ଅନୁଭବ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରୁ ଅପସାରିତ କରାଯିବା ଏବଂ ପରେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା। ନେବୁଖଦ୍ନେସର ମଧ୍ୟ ମନଃଶ୍ଶେଙ୍କ ପରି, ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରୁ ଅପସାରିତ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ତାହାର ପରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବାବେଳେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ।

> ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କ ର ଶେଷରେ ମୁଁ ନବୂଖଦେ ନ୍ଜର ସ୍ୱ ର୍ଗ ଦିଗକୁ ମୋର ଚକ୍ଷ ୁ ଉଠାଇଲି, ଏବଂ ମୋର ବୁଦ୍ଧ ି ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଙ୍କ ୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲି, ଏବଂ ଯିଏ ଚିରକାଳ ବଞ୍ଚ ିଥାନ୍ତ ି ତାଙ୍କ ୁ ମୁଁ ସ୍ତ ୁତି ଓ ସମ୍ମ ାନ କଲି, ଯାହାଙ୍କ ର ଅଧିପତ୍ୟ ଏକ ଚିରସ୍ଥ ାୟୀ ଅଧିପତ୍ୟ , ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ରାଜ୍ୟ ପିଢ଼ିରୁ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅବିଚ୍ଛ ିନ୍ନ ଅଟେ: ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦ ାଙ୍କ ୁ କିଛି ନୁହେଁ ବୋଲି ଗଣାଯାଏ; ଏବଂ ସେ ସ୍ୱ ର୍ଗର ସେନାବଳ ମଧ୍ୟ ରେ ଓ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦ ାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛ ାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତ ି: ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କ ର ହସ୍ତ କୁ ରୋକି ପାରେନାହିଁ, କିମ୍ବ ା ତାଙ୍କ ୁ କହି ପାରେନାହିଁ, "ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ?" ସେହି ସମୟରେ ମୋର ବିବେକ ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଲା; ଏବଂ ମୋର ରାଜ୍ୟ ର ଗୌରବ ପାଇଁ ମୋର ମର୍ଯ୍ୟ ାଦା ଓ ଜ୍ୟେ ାତି ପୁନର୍ବାର ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଲା; ଏବଂ ମୋର ପରାମର୍ଶଦାତାମାନେ ଓ ମୋର ପ୍ର ଭୁମାନେ ମୋତେ ଖୋଜି ଆସିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ରାଜ୍ୟ ରେ ସ୍ଥ ାପିତ ହେଲି, ଏବଂ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମହିମା ମୋତେ ଦିଆଗଲା। ଏବେ ମୁଁ ନବୂଖଦେ ନ୍ଜର ସ୍ୱ ର୍ଗର ରାଜାଙ୍କ ୁ ସ୍ତ ୁତି, ମହିମାନ୍ ି୍ୱତ ଓ

ସମ୍ମ ।ନ କରୁଅଛି, ଯାହାଙ୍କ ର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ୟ , ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ର ପଥଗୁଡ଼ିକ ନ୍ୟ ।ୟ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଗର୍ବରେ ଚାଲନ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେ ନମ୍ର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ। ଦାନିୟେଲ 4:34–37।

ମନଶ୍ଶିଙ୍କ ଅନୁଭବ ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା। ଯିହୁଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଏବଂ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆଗମନରେ, ମନଶ୍ଶି "ଶେଷକାଳ"ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ତିନିଟି ଆଜ୍ଞାର ଇତିହାସରେ ନବୂଖଦ୍ନେଜର "ଶେଷକାଳ"ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେପରି 1798 ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଇତିହାସରେ "ଶେଷକାଳ" ଥିଲା। ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ, "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ" ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ବୁଝାମଣା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲା। "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ବାକ୍ୟଟି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି।

କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:13.

ଦାନିୟେଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ହେଉଛି "ଶେଷକାଳ", କାରଣ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ "ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଅ।" ସେହି ସମୟରେ ଦାନିୟେଲ "ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ।" "ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବା; ଏବଂ ଦାନିୟେଲ ତାହା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ, ଅର୍ଥାତ "ଶେଷକାଳ"ରେ, ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଗଲା। ସେହି ସମୟରେ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" ହେବ, ଯାହାକୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ନବୂଖଦ୍ନେସ୍ସରଙ୍କ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ, ତାଙ୍କର "ବୁଝ" ପୁଣି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିଲା।

"ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ନିଜ ଅଂଶ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହେବା ଉଚିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାକର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।" Manuscript Releases, volume 6, 108.

ଯିହୁଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମନଶ୍ଶେ "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ତିନିଟି ଆଦେଶରେ ନବୂଖଦ୍ନେସର "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମନଶ୍ଶେଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆମୋନ ଆସିଲେ।

"ଆମୋନ"ର ଅର୍ଥ "ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ" ଏବଂ ଏହା ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେତେବେଳେ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ" ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରିଥାନ୍ତା। ତାହାପରେ ଆମୋନଙ୍କ ପରେ ଯୋଶିୟ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ସାତ ଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକମାତ୍ର ରାଜା, ଯାହାଙ୍କର ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭଲିଆ, ଯଦ୍ୟପି ଜଟିଳ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ରହିଛି।

ଯୋଶିୟଙ୍କ ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭିତ୍ତି", ଏବଂ ସେ "ଶେଷକାଳରେ" ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଅମୋନ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ, ଗାବ୍ରିଏଲ୍‌ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ, ୱିଲିୟମ୍‌ମିଲର୍‌ସଂଗଠିତ କରିଥିଲେ। ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯୋଶିୟ ନାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତ୍ତିସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଯୋଶିୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରିଚୟ କରିବା ପାଇଁ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯେହୋଆହାଜଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବୁ।

ଯେହୋଆହାଜ୍‌ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ତାହାର ବୟସ୍‌ତେଇଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଯିରୂଶାଲେମରେ ତିନି ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲା। ତାହାର ମାତାଙ୍କ ନାମ ହମୂଟଲ ଥିଲା, ସେ ଲିବ୍ନାର ଯିରିମିୟଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ତାହାହିଁ କଲା, ଯେପରି ତାହାର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କରିଥିଲେ। ଫେରାଉନ୍-ନେଖୋ ତାହାକୁ ହମାଥ ଦେଶର ରିବ୍ଲାରେ ବନ୍ଧନରେ ରଖିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ଯିରୂଶାଲେମରେ ରାଜ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଦେଶ ଉପରେ ଏକଶତ ତାଳନ୍ତ ରୌପ୍ୟ ଓ ଏକ ତାଳନ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କର ଲାଗାଇଲେ। ପୁଣି ଫେରାଉନ୍-ନେଖୋ ଯୋଶିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକୀମଙ୍କୁ ତାହାର ପିତା ଯୋଶିୟଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜା କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯେହୋୟାକୀମ ରଖିଲେ; ଆଉ ଯେହୋଆହାଜ୍‌କୁ ନେଇଗଲେ; ଏବଂ ସେ ମିଶରକୁ ଗଲା ଓ ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା। 2 ରାଜାବଳୀ 23:31–34।

ଯେହୋଆହାଜର ଅର୍ଥ "ଯେହୋବା ଧରିନେଇଛନ୍ତ ି", ଏବଂ ସେ ଫେରାଉନ୍ନେ ଖୋଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ। ଯୋଶିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେହୋଆହାଜ ଫେରାଉନ୍ନେ ଖୋହଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥ ାନରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏଲିୟାକିମଙ୍କୁ ବସାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଉତ୍ଥ ାନ କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱ ର"। ପରେ ଫେରାଉନ୍ନେ ଖୋହ ଏଲିୟାକିମଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ କରି ଯେହୋୟାକିମ ରଖିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଈଶ୍ୱ ର ଉଠିବେ"। ଏକ ନାମର ପରିବର୍ତ୍ତ ନ ହେଉଛି ଏକ ଚୁକ୍ତ ିଗତ ସମ୍ପ ର୍କର ପ୍ର ତୀକ; ଏବଂ ପ୍ର ଥମ ବାର୍ତ୍ତ ାର ଶକ୍ତ ିଦାନ ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱ ର ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ସହିତ ଚୁକ୍ତ ିରେ ପ୍ର ବେଶ କରନ୍ତ ି, ସେହି ସମୟରେ ସେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତ ିବଦ୍ଧ ଜନସମୁଦାୟକୁ ଅତିକ୍ର ମ କରି ଯାଆନ୍ତ ି।

୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ, ଓଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ—ଯାହାକି ତିନି ଶତ ଏକାଣବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଚାରି ପବନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା—ସଂୟତ କରାଗଲା, କିମ୍ବା ଯେହୋଆହାଜ ନାମର ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ, ସେମାନେ "ଧରାପଡ଼ିଲେ"। ସେହି ସମୟରେ, ଇଲିଆକୀମ ରାଜା କରାଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯେହୋଇଆକୀମ ରଖାଗଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱର ଉଠିବେ"। ଯେହୋଇଆକୀମଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯେହୋଇଆକୀନ ଆସିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ତିନୋଟି ନାମ ଅଛି।

ଯେହୋୟାଖୀନ ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, "ପ୍ରଭୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ।" ସେ ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏବଂ 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ନୂତନ, ସତ୍ୟ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗକୁ "ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ।" ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେକୋନିୟାହ ଓ କୋନିୟାହର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, "ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ।" ସମାନ ଅର୍ଥବୋଧକ ଏହି ତିନୋଟି ନାମ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଯୋଗ ହେବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଚ୍ଚ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଢାଳାଯାଇବାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ। ମିଲେରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ଏହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେହୋୟାଖୀନ, ଯିଏ ଯେକୋନିୟାହ ଓ କୋନିୟାହ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ, ସେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

> "ମୁଁ ଜୀବନ୍ତ ଅଛି," ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, "ଯଦିଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ପୁଅ କୋନିୟା ମୋର ଡାହାଣ ହାତର ମୋହର-ଅଙ୍ଗୁଠି ହେଉଥାନ୍ତା, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମକୁ ସେଠାରୁ ଉଖାଳି ଫେଳିବି; ଏବଂ ଯେମାନେ ତୁମ ପ୍ରାଣ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ, ଓ ଯେମାନଙ୍କ ମୁହଁକୁ ତୁମେ ଭୟ କରୁଛ, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାବିଲର ରାଜା ନବୂଖଦ୍ରେସରଙ୍କ ହାତରେ ଏବଂ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ହାତରେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଓ ତୁମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ତୁମ ମାତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବି, ସେଠାରେ ତୁମେମାନେ ଜନ୍ମ ନେଇନଥିଲେ; ଏବଂ ସେଠାରେ ତୁମେମାନେ ମରିଯିବ। କିନ୍ତୁ ଯେ ଦେଶକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ସେଠାକୁ ସେମାନେ ଆଉ ଫେରିବେ ନାହିଁ। ଏହି କୋନିୟା କି ଏମିତି ଜଣେ ତୁଚ୍ଛ, ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ମୂର୍ତ୍ତି? ସେ କି ଏମିତି ଜଣେ ପାତ୍ର, ଯାହାରେ କୌଣସି ଆନନ୍ଦ ନାହିଁ? ତେବେ କାହିଁକି ସେ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ନିଷ୍କାସିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ଦେଶକୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ଦେଶକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଛନ୍ତି? ହେ ପୃଥିବୀ, ପୃଥିବୀ, ପୃଥିବୀ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ।" ଯିରିମିୟ 22:24–29.

ଯେହୋୟାକୀନ, ଯେକୋନିୟା ଓ କୋନିୟା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ଯୋଗ ହୁଏ। ସେ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକୀୟ କୁମାରୀମାନେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟରେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତରେ ଥିବା ମୁଦ୍ରାଟି ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସୀଲ, ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସୀଲକରଣ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗାରି ଦିଆଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ "ସାତ ଥର"ର ଓଳମ୍ବ ଧାରଣ କରିଥିବା ପୁରୁଷ ଯେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ସହ ବିପରୀତ ଭାବେ ରଖାଯାଇଛନ୍ତି।

> ଯିହୂଦାର ରାଜ୍ୟ ପାଳ ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କୁ କୁହ, ମୁଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପିତ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ସିଂହାସନକୁ ଉଲଟାଇଦେବି, ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ର ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବି; ଏବଂ ମୁଁ ରଥମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରେ ଆରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଲଟାଇଦେବି; ଓ ଘୋଡ଼ାମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ଆରୋହୀମାନେ ତଳକୁ ପଡ଼ିଯିବେ, ପ୍ର ତ୍ୟେ କେ ନିଜ ଭାଇର ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା। ସେହି ଦିନରେ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତି, ହେ ଜେରୁବ୍ବାବେଲ, ମୋର ଦାସ, ଶିଆଲ୍ତୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର , ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବି, ଓ ତୁମକୁ ମୁଦ୍ରା-ଅଙ୍ଗୁଠିସଦୃଶ କରିଦେବି; କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୋନୀତ କରିଛି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତି। ହଗୟ 2:21–23।

"ସାତ ଥର" ବୋଲି ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ସେହି "ଠୋକରର ପଥର" ହେଉଛି ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା "ଓଳମ୍ବସୂତ୍ର"; ଏବଂ ସେ ଏମିତି "ମୁଦ୍ରିକା" ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ସେହି ମୁଦ୍ରିକା, କିମ୍ବା "ଚିହ୍ନ", ଯେରୁଶାଲେମରେ କୃତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମାନେ "ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି" ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଏ। ଏହି ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଓ କାନ୍ଦନ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଓ କାନ୍ଦନ "ସାତ ଥର"ର ଉପଚାର ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଅଟେ। ଏହା ଏହି କଥାର ସ୍ୱୀକୃତି ଯେ, ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ନିରାଶା ପରଠାରୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିନାହାନ୍ତି। ଏହା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହା 1863 ରେ, ଯେତେବେଳେ ଫିଲାଡେଲଫିଆ ଲାଓଦିକିଆକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲା, ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କୋନିୟାହ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଲୋକମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକେୟ କୁମାରୀମାନେ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଜେରୁବ୍ବାବେଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଲୋକମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନୀ ଫିଲାଡେଲଫିୟ କୁମାରୀମାନେ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ।

ଯେହୋଇକିନଙ୍କ ପରେ ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷଜଣ ସିଦ୍‌କିୟ ଆସିଥିଲେ। ଯେପରି ମନଶ୍ଶି 1798 ଏବଂ "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସିଦ୍‌କିୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଦର୍ଶନ "କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ"। ସିଦ୍‌କିୟ ନାମଟି ଦୁଇଟି ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦର ସଂଯୋଗରୁ ଗଠିତ। ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି "ଯିହୋବା", ଏବଂ ଏହା ସେହି ଶବ୍ଦ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଯାହାକି ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚଉଦରେ "ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି। ସିଦ୍‌କିୟର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଯାହା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଯିହୁଦାର ଶେଷ ସାତଜଣ ରାଜା 1798 ରୁ 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯିହୋୟାକୀମ 1840 ଅଗଷ୍ଟ 11 ର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ପରିଚୟ କରାଯାଇଛି। ଏହିପରି, ଦାନିୟେଲର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପରିଦୃଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ହାତରେ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଖାଇବା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ-ପଟି ଦେଉଛି, ତାହା ତୁମର ଉଦରକୁ ଖୁଆଅ, ଏବଂ ତୁମର ଆନ୍ତ୍ରକୁ ସେଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ତେବେ ମୁଁ ତାହା ଖାଇଲି; ଏବଂ ତାହା ମୋର ମୁଖରେ ମଧୁ ପରି ମିଠା ଥିଲା। ଯିହିଜ୍କେଲ 3:3।